

Repertoriumnummer 2020 /
Datum van uitspraak 02 maart 2020
Rolnummer 2018/AR/1342 2018/AR/1764

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Tussenarrest

Heropening der debatten

Samenvoeging van zaken

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B4M
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

Zaak 2018/AR/1342

C. R.-R SA, vennootschap naar Luxemburgs recht, met maatschappelijke zetel te [adres](Groot-Hertogdom Luxemburg),
appellante,

vertegenwoordigd door Mr. [...] loco Mr.[...], advocaat te [adres]

tegen het vonnis van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen van 06 december 2017, aldaar gekend onder rolnummer A/15/12791

tegen

1. **D. B. SHIPPING LTD**, vennootschap naar vreemd recht, met zetel te [adres] (Verenigd Koninkrijk – Noord-Ierland),
geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. [...], advocaat te [adres]

2. **R. I. M. GROUP**, vennootschap naar vreemd recht, met maatschappelijke zetel te [adres](Ierland),
geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. [...] loco Mr. [...], advocaat te [adres]

Zaak 2018/AR/1764

1. **D. B. SHIPPING. LTD**, vennootschap naar vreemd recht, met zetel te [adres] (Verenigd Koninkrijk – Noord-Ierland),
appellant,

vertegenwoordigd door Mr. [...], advocaat te [adres]

tegen het vonnis van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen van 06 december 2017, aldaar gekend onder rolnummer A/15/12791

tegen

1. **K. D. TRANSPORT LTD.**, vennootschap naar vreemd recht, met zetel te [adres] (Ierland), geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr.[...], advocaat te [...]

2. **R. I. M. GROUP**, woonstkeuze bij Mr. [...], [adres], geïntimeerde,

3. **AXA INSURANCE LTD.**, vennootschap naar vreemd recht, met zetel te [adres] (Zwitserland), geïntimeerde,

beide vertegenwoordigd door Mr. [...] loco Mr. [...], advocaat te [...]

4. **C. R.-R. SA**, vennootschap naar Luxemburgs recht, met maatschappelijke zetel te [adres] (Groot-Hertogdom Luxemburg), geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. [...] loco Mr. [...], advocaat te [adres]

Mede inzake:

C. INSURANCE COMPANY (UK) LIMITED, met zetel te [adres](Engeland – Verenigd Koninkrijk),

vertegenwoordigd door Mr.[...], advocaat te [adres]

***

De door de wet vereiste processtukken zijn in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder

- het bestreden vonnis van de rechtbank van koophandel te Antwerpen, afdeling Antwerpen van 6.12.2017, op verzoek van de vennootschappen naar vreemd recht R. I. M. Group en D. B. S. Ltd betekend op 1.6.2018 aan de vennootschap naar vreemd recht CLdN ro-ro SA,
- de akte van hoger beroep, met name het exploitatietoestel betekend op 29.6.2018 en ter griffie neergelegd op 12.7.2018 waarbij een eerste keer hoofdberoep werd ingesteld (2018/AR/1342)
- het verzoekschrift, ter griffie neergelegd op 14.9.2018, waarbij een tweede hoofdberoep werd ingesteld (2018/AR/1764)
- het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst, neergelegd door of namens de vennootschap naar vreemd recht C. Insurance Company (UK) Ltd op 4.10.2018 in het dossier in de zaak 2018/AR/1764),
- de conclusies voor partijen

De zaken werden op de zitting van 18.2.2020 op tegenspraak behandeld en in beraad genomen.

Het hof verwijst naar de artikelen 780, 744 en 748 bis Ger.W. en slaat acht op de vorderingen en excepties zoals ze in het beschikkend gedeelte van de (laatste) syntheseconclusies voor partijen werden geformuleerd en gehandhaafd.

RETROACTA EN ACTUELE VORDERINGEN

1.

CLdN RO-RO SA (verder ook kortweg 'CLdN' genoemd) zou hebben ingestaan voor het vervoer over zee van Dublin (Ierland) naar Rotterdam (Nederland) onder dekking van een '*non negotiable receipt note ferry service*' (niet verhandelbare ontvangstnota overzetsdienst) uitgesteld op 26.1.2014 van een trekker/oplegger-combinatie (verder ook 'de vrachtwagen' genoemd) aan boord van de ferry '*Amandine*'.

Deze vrachtwagen was geladen met een partij vlees (varkenskarkassen) van 21.133 kg.

De vrachtwagen behoorde toe aan K. D. Transport Ltd. (verder ook kortweg 'KDT' genoemd) die de opdracht tot het vervoer van deze lading van Edenderry in Ierland naar Rheda-Wiedenbrück in Duitsland had ontvangen van D. B. Shipping LTD (verder ook kortweg 'D. B.' genoemd).

Deze laatste had die opdracht zelf had ontvangen van de producent/afzender, R. I. M. Group (verder ook kortweg 'RIMG' genoemd).

KDT zou de lading in Ierland hebben ontvangen op 24.1.2014.

De zeereis zou (al dan niet op vraag of instructie van KDT) door D. B. bij CLdN zijn geboekt.

De zeereis vond plaats tijdens een storm (windkracht negen) en de vrachtwagen kantelde op of omstreeks 26.1.2014 in de ferry.

2.

Naar aanleiding van dit schadegeval zou een expertise hebben plaatsgevonden waarop partijen CLdN, goederenverzekeraar AXA Insurance LTD (verder kortweg 'AXA' genoemd) en KDT zouden zijn vertegenwoordigd geweest door hun respectieve expertisekantoren (Scua Rotterdam, EVH Surveys en Interlloyd Averij).

D. B. stelt protest te hebben gedaan ten aanzien van CLdN, en RIMG zou hebben geprotesteerd ten aanzien van D. B. en CLdN.

3.

Hoe dan ook leidde het sinister tot schade langs de zijde van:

a/ het schip, dit voor een voorgehouden bedrag van 25.168,30 EUR

(hiervoor werd een vordering gesteld door CLdN tegen RIMG en D. B., waarbij door D. B. een vrijwaringsvordering werd ingesteld tegen RIMG en tegen KDT),

b/ 'de lading', dit voor een voorgehouden bedrag van 33.673,87 EUR

(hiervoor werd een vordering gesteld door RIMG tegen D. B. en tegen KDT, waarbij door D. B. een vrijwaringsvordering werd gesteld tegen KDT en tegen CLdN);

c/ de vrachtwagen, dit voor een voorgehouden bedrag van 43.186, EUR

(hiervoor werd in eerste aanleg door verzekeraar C. Insurance Company (UK) Ltd enkel een voorbehoud geformuleerd om een overeenkomstige vordering tegen CLdN in te stellen).

4.

Op 18.11.2015 ging CLdN over tot dagvaarding van D. B. en van RIMG.

5.

D. B. ging van haar kant op 18.12.2015 over tot dagvaarding van KDT, dit zowel in vrijwaring als op rechtstreekse eis.

6.

Op 22.1.2016 gingen RIMG en Axa over tot dagvaarding van D. B. en van CLdN in tussenkomst en gemeenverklaring.

7.

Op 21.3.2016 werd door C. Insurance Company Ltd, verzekeraar van KDT, een vordering tot vrijwillige tussenkomst neergelegd.

8.

In laatste conclusie in eerste aanleg vorderde CLdN de veroordeling van D. B. en RIMG solidair, in solidum, de ene bij gebreke aan de andere en elk voor het geheel, tot betaling van het bedrag van 25.168,30 EUR, vermeerderd met de intresten sedert 27.1.2014 en met gerechtelijke intresten sedert 18.11.2015.

Verder vroeg zij de rechtbank om de vorderingen van D. B. tegen CLdN verjaard, minstens ongegrond te verklaren en de eventuele vorderingen van RIMG en AXA tegen haar onontvankelijk, verjaard dan wel ongegrond te verklaren.

Ondergeschikt vorderde zij de aanstelling van een gerechtsdeskundige.

Verder vorderde zij de veroordeling van D. B., RIMG en Axa tot betaling van de gerechtskosten, waarbij zij aanspraak maakte op een rechtsplegingsvergoeding van 3.600,- EUR.

9.

D. B. vroeg in laatste conclusie

- in hoofdde dat de eisen van CLdN en RIMG als onontvankelijk doch ongegrond zouden worden afgewezen
- dat de rechtbank akte zou nemen van haar afstand van vordering wat betreft de rechtstreekse eis ingesteld bij conclusie van 18.12.2015 tegen RIMG uit hoofde van onbetaalde facturen voor een bedrag van 18.477,06 EUR, vermeerderd met intresten
- in ondergeschikt orde
  - (a) dat gezegd zou worden voor recht dat de Belgische / Antwerpse rechtbanken rechtsmacht hebben / internationaal bevoegd zijn om van haar vordering tegen KDT kennis te nemen
  - dat KDT veroordeeld zou worden om haar te vrijwaren voor alle veroordelingen die tegen haar zouden worden uitgesproken naar aanleiding van het incident van 26.1.2014, zowel in hoofdsom als in bijhorigheden,
  - dat KDT partij op rechtstreekse eis veroordeeld zou worden tot betaling van 25.168,30 EUR en van 33.673,87 EUR, beide bedragen te vermeerderen met vergoedende intresten sedert 26.1.2014,
  - (b) dat akte genomen zou worden van haar vordering tegen CLdN, en dat deze partij veroordeeld zou worden om haar te vrijwaren voor alle veroordelingen die tegen haar zouden worden uitgesproken naar aanleiding van het incident van 26.1.2014, zowel in hoofdsom als in bijhorigheden,
  - dat CLdN op rechtstreekse eis veroordeeld zou worden tot betaling van een bedrag van 33.673,87 EUR provisioneel, te vermeerderen met alle bedragen waartoe zij zelf zou worden veroordeeld en met vergoedende intresten sedert 26.1.2014,
  - (c) dat akte genomen zou worden van haar vordering tegen RIMG, en dat deze partij veroordeeld zou worden om haar te vrijwaren voor alle veroordelingen die tegen

haar zouden worden uitgesproken naar aanleiding van het incident van 26.1.2014, zowel in hoofdsom als in bijhorigheden,

- dat RIMG op rechtstreekse eis veroordeeld zou worden tot betaling van een bedrag van 25.168,30 EUR, te vermeerderen met alle bedragen waartoe zij zelf zou worden veroordeeld en met vergoedende intresten sedert 26.1.2014.

Verder vorderde D. B. dat CLdN, RIMG en KDT elk afzonderlijk tot de kosten van het geding veroordeeld zouden worden, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 2.400,- EUR.

10.

RIMG en AXA vroegen in laatste conclusie dat de hoofdeis van CLdN en de vordering in tussenkomst en vrijwaring van D. B. minstens ongegrond verklaard zou worden.

Verder vroegen zij de solidaire veroordeling van D. B. en KDT tot het vergoeden van alle veroordelingen die zij in de huidige procedure zouden oplopen, en verder vroegen zij de veroordeling van deze partijen tot betaling van de kosten en tot vergoeding van de schade aan de vrachtwagen en aan de ferry *Amandine*, provisioneel begroot op 1,- EUR.

Zij vorderden verder de veroordeling van D. B. en KDT tot betaling aan RIMG van het bedrag van 15.000,- EUR en aan AXA van het bedrag van 18.673,87 EUR tot vergoeding van de ladingschade.

Voor zover hun vordering zijdens de ene dan wel de andere zou worden afgewezen, vroegen zij de solidaire veroordeling van D. B. en KDT tot betaling van het bedrag van 33.673,87 EUR (tot vergoeding van de ladingschade) aan die partij wier vordering dan wel gegrond zou blijken.

Zij vroegen dat alle gevorderde bedragen verhoogd zouden worden met de intresten sedert 26.1.2014 en met de kosten van het geding.

11.

KDT vroeg van haar kant in laatste conclusie, in hoofddorde, dat geoordeeld zou worden dat de Belgische rechtbanken geen rechtsmacht hebben/ internationaal niet bevoegd zijn om te oordelen over de tegen haar gestelde vorderingen (rechtstreekse vorderingen en vorderingen in vrijwaring van RIMG en D. B.).

Ondergeschikt vroeg KDT

- dat de hoofdvordering van CLdN tegen D. B. en tegen RIMG onontvankelijk, minstens ongegrond zou worden verklaard en de vorderingen in vrijwaring van D. B. en RIMG zonder voorwerp, waarbij zij de veroordeling van die twee partijen tot de kosten van het geding beoogde,

- dat de rechtstreekse vorderingen van RIMG en AXA tegen haar onontvankelijk, minstens ongegrond zouden worden verklaard en dat deze beide partijen veroordeeld zouden worden tot de kosten van het geding,
- dat de rechtstreekse vordering van D. B. tegen haar verjaard, minstens ongegrond zou worden verklaard en dat deze partij veroordeeld zou worden tot de kosten van het geding,

In de meest ondergeschikte orde, voor het geval de hoofdeis van CLdN tegen D. B.en/ of RIMG geheel of gedeeltelijk gegrond zou worden verklaard, vroeg zij dat de vordering in vrijwaring van D. B. en RIMG onontvankelijk, verjaard, minstens ongegrond zou worden verklaard, met veroordeling van die partijen tot de kosten van het geding.

12.

C. Insurance Company Ltd vorderde in laatste conclusie dat haar akte zou worden verleend van haar vrijwillige tussenkomst in de procedure. Zij vroeg de rechtbank om zich zonder rechtsmacht te verklaren wat de vorderingen tegen haar verzekerde KDT betreft. Ondergeschikt vroeg zij de rechtbank om deze vorderingen onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren.

13.

Bij het bestreden vonnis van 6.12.2017 werd als volgt geoordeeld:

De rechtbank verklaarde de vordering van CLdN tegen D. B. en tegen RIMG ontvankelijk doch ongegrond.

De vordering in vrijwaring van D. B. tegen RIMG en tegen KDT werd zonder voorwerp verklaard.

De vordering van RIMG en AXA opzichts D. B. werd ontvankelijk en als volgt gegrond verklaard. D. B. werd veroordeeld tot betaling aan RIMG van het bedrag van 15.000,- EUR en aan AXA het bedrag van 18.673,87 EUR ter vergoeding van de ladingschade, bedragen te verhogen met de wettelijke intrestvoet voorzien in art. 27.1 CMR vanaf 28.1.2014.

De rechtbank stelde de verjaring vast van de vordering van RIMG en AXA tegen KDT.

De rechtstreekse vordering en de vordering in vrijwaring van D. B. tegen KDT werd ongegrond verklaard.

De vordering in vrijwaring van D. B. tegen CLdN werd ontvankelijk en als volgt gegrond verklaard. De rechtbank zegde voor recht dat CLdN dient in te staan voor de vrijwaring van D. B., en dit voor alle veroordelingen op eis van RIMG in dat vonnis opzichts haar uitgesproken en zulks in hoofdsom, intresten en kosten.

De rechtstreekse vordering van D. B. tegen CLdN werd ongegrond verklaard.

De kosten van het geding werden als volgt vereffend:

- de kosten begroot langs de zijde van RIMG en AXA op de kosten van dagvaarding ten bedrage van 2.022,92 EUR en een rechtsplegingsvergoeding van 2.400 EUR, werden ten laste gelegd van D. B. en van CLdN;
- de kosten begroot langs de zijde van D. B. op een rechtsplegingsvergoeding van 2.400 EUR werden ten laste van CLdN gelegd,
- de kosten begroot langs de zijde van KDT op een rechtsplegingsvergoeding van 2.400 EUR, werden ten laste gelegd van zowel RIMG als D. B.

14.

Dit vonnis werd op verzoek van RIMG en D. B. aan CLdN betekend op 1.6.2018.

15.

Bij exploit, betekend op 29.6.2018 werd een eerste hoofdberoep ingesteld tegen dit vonnis, en dit door CLdN.

Deze zaak werd ingeschreven op de rol onder nummer 2018/AR/1342.

Dit hoger beroep is enkel gericht tegen D. B. en tegen RIMG.

In deze akte van hoger beroep werd de hervorming gevraagd van het bestreden vonnis in zoverre het

a/

de eis van CLdN tegen DBS en RIMG ongegrond heeft verklaard, waarbij zij vordert dat die eis opnieuw rechtdoend zou worden toegewezen en dat zij dus solidair of in solidum veroordeeld zouden worden tot betaling van 25.168,30 EUR, vermeerderd met de rente sedert 27.1.2014 en de gerechtelijke rente,

b/

en in zoverre het de vrijwaringsvordering van D. B. tegen CLdN ontvankelijk en gegrond heeft verklaard, waarbij zij vraagt dat deze opnieuw recht doend onontvankelijk, minstens ongegrond zou worden verklaard.

Verder vordert zij de veroordeling van geïntimeerden tot de kosten van beide aanleggen, waarbij zij in conclusie aanspraak maakt op een rechtsplegingsvergoeding van 2.400,- EUR per aanleg.

16.

Bij verzoekschrift, ter griffie neergelegd op 14.9.2018 werd een tweede hoofdberoep ingesteld, en dit door D. B.

Dit hoger beroep is gericht tegen KDT, RIMG, Axa en CLdN.

Derry Bros vordert de gedeeltelijke hervorming van het bestreden vonnis,

- door afwijzing van de eis van RIMG als ongegrond
- indien de eis van RIMG tegen D. B. gegrond zou worden verklaard, door toewijzing van de eis van D. B. in vrijwaring en haar rechtstreekse eis tegen CLdN die dan veroordeeld zou worden tot 33.673,87 EUR provisioneel, vermeerderd met de rente sedert 26.1.2014
- door toewijzing van de eis van D. B. tegen KDT in vrijwaring voor alle sommen waartoe zij veroordeeld zou worden, en haar rechtstreekse eis tegen KDT die dan solidair of in solidum met CLdN veroordeeld zou moeten worden tot betaling van 25.168,30 EUR en 33.673,87 EUR, beide bedragen te vermeerderen met de intresten sedert 26.1.2014 en de gerechtskosten.

Zij vroeg de bevestiging van het bestreden vonnis voor het overige.

Verder vordert zij de veroordeling van elk van geïntimeerden tot de kosten, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 2.400,- EUR per aanleg.

Zij beoogt bovendien de afwijzing van het hoger beroep van CLdN als ongegrond.

Ondergeschikt vraagt zij de toewijzing van haar vordering in vrijwaring tegen CLdN, en formuleert zij ook een rechtstreekse eis tot betaling van 33.673,87 EUR provisioneel, vermeerderd met de rente en met alle bedragen waartoe zijzelf veroordeeld zou worden.

Meer ondergeschikt vraagt zij de toewijzing van haar vordering in vrijwaring en haar rechtstreekse eis tegen RIMG en KDT.

In de zaak 2018/AR/1342, waarvan zij de voeging vraagt met de zaak 2018/AR/1764 stelt zij bovendien incidenteel hoger beroep in, met hetzelfde voorwerp als haar hoofdberoep in de zaak 2018/AR/1764.

17.

Op 4.10.2018 werd door C. Insurance Company Ltd, verzekeraar van KDT, opnieuw een vordering tot vrijwillige tussenkomst neergelegd, dit in de procedure met rolnummer 2018/AR/1764).

In haar conclusie, neergelegd op 30.9.2019, vraagt zij dat haar akte verleend zou worden van haar vrijwillige tussenkomst, en vraagt zij dat het gebrek aan internationale

rechtsmacht/bevoegdheid zou worden vastgesteld m.b.t. de vorderingen ingesteld tegen haar verzekerde KDT.

Ondergeschikt beoogt zij de afwijzing van die vorderingen als onontvankelijk, minstens ongegrond.

18.

KDT concludeert als volgt.

Zij stelt incidenteel hoger beroep in m.b.t. de beslissing inzake de internationale bevoegdheid en inzake het niet verjaard zijn van de vordering in vrijwaring van DBS tegen KDT.

In hoofdorde vraagt zij dat geoordeeld zou worden dat de Belgische rechtbanken geen internationale bevoegdheid/ rechtsmacht hebben om te oordelen over de tegen haar ingestelde rechtstreekse vorderingen en vorderingen in vrijwaring, met veroordeling van D. B., RIMG en Axa tot de kosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 2.400,- EUR.

In ondergeschikt orde vordert zij

- a/ dat de hoofdvordering van CLdN tegen D. B. en tegen RIMG onontvankelijk, minstens ongegrond zouden worden verklaard en de vorderingen in vrijwaring van DBS en RIMG zonder voorwerp, waarbij zij de veroordeling van die twee partijen tot de kosten van het geding vordert,
- b/ dat de rechtstreekse vorderingen van RIMG en AXA tegen haar onontvankelijk, minstens ongegrond zouden worden verklaard en dat deze beide partijen veroordeeld zouden worden tot de kosten van het geding,
- c/ dat de rechtstreekse vordering van D. B. tegen haar ongegrond zou worden verklaard en dat deze partij veroordeeld zou worden tot de kosten van het geding.

Meest ondergeschikt, voor het geval de hoofdeis van CLdN tegen DBS en/ of RIMG geheel of gedeeltelijk gegrond zou worden verklaard, vordert zij dat de vorderingen in vrijwaring van D. BS en RIMG onontvankelijk, minstens ongegrond zouden worden verklaard en de rechtstreekse eis van D. B. tegen RIMG gegrond, met veroordeling van die twee partijen tot de kosten van het geding.

KDT begroot de rechtsplegingsvergoeding op 2.400,- EUR.

19.

RIMG en AXA concluderen als volgt: zij vragen

- de afwijzing van het hoger beroep van D. B. als onontvankelijk, minstens ongegrond
- de afwijzing van de hoofdeis van CLdN en van de vordering in tussenkomst en vrijwaring van D. B. als onontvankelijk, minstens ongegrond,

- de solidaire veroordeling van D. B. en KDT tot vergoeding van alle veroordelingen die zijzelf in het kader van de door CLdN ingeleide procedure zouden oplopen
- de veroordeling van D. B. en KDT op rechtstreekse eis tot betaling van de kosten en de schade aan de vrachtwagen en het schip, provisioneel begroot op 1,- EUR
- de veroordeling van D. B. en KDT op tegeneis tot betaling aan RIMG van 15.000,- EUR, en aan Axa van 18.673,87 EUR ter vergoeding van de ladingschade
- in geval van onontvankelijkheid of ongegrondheid van de eigen eis van één van beiden, de veroordeling van DBS en KDT tot betaling van 33.673,87 EUR aan de andere wiens eis wel gegrond is.

Verder wordt de veroordeling van de wederpartijen tot de gerechtskosten gevraagd, evenwel zonder dat deze begroot werden.

SAMENVOEGING

20.

Daar beide zaken betrekking hebben op een hoger beroep tegen hetzelfde bestreden vonnis van 6.12.2017, worden de zaken 2018/AR/1342 en 2018/AR/1764 samengevoegd bij toepassing van art. 30 Ger.W.

TOELAATBAARHEID HOGERE BEROEPEN

21.

Het hoofdberoep van CLdN in de zaak 2018/AR/1342 werd tijdig ingesteld en het exploit waarbij dat hoger beroep werd ingesteld is regelmatig naar de vorm.

De belang van CLdN bij haar hoger beroep spreekt bovendien voor zich.

Dit hoger beroep is toelaatbaar.

22.

Het hoofdberoep van D. B., ingesteld bij verzoekschrift, ter griffie neergelegd op 14.9.2018, is laattijdig in zoverre het hoger beroep gericht is tegen CLdN en RIMG (art. 1051, leden 1, 2 en 4 Ger.W.). De beroepstermijn liep immers ook ten opzichte van D. B. zelf die het vonnis had doen betekenen, en dit voor wat het hoger beroep betreft tegen die partijen aan wie zij het vonnis had doen betekenen of van wie de betekening mee uitging.

Bijgevolg is het hoofdberoep van D. B. tegen CLdN en tegen RIMG ontoelaatbaar.

Indien art. 1051, lid 3 Ger.W., zoals ingevoegd bij art. 41 wet 25.5.2018 temporeel van toepassing zou zijn, zou ook het hoofdberoep van D. B. tegen KDT en tegen Axa ontoelaatbaar zijn, nu dit niet betekend werd binnen een termijn van dezelfde duur als de oorspronkelijke beroepstermijn vanaf de betekening van de eerste akte van hoger beroep.

De temporele toepassing van dit nieuwe derde lid van art. 1051 Ger.W. wordt geregeld door art. 80 W 25.5.2018. Dit artikel bepaalt: *“De artikelen 2, 28, 41, 42, 46 tot 53 zijn enkel van toepassing op de vorderingen die aanhangig worden gemaakt vanaf hun inwerkingtreding”*. De wetgever refereerde hierbij naar de aanhangigmaking van de hoofdeis in eerste aanleg. In casu werd de hoofdeis in eerste aanleg aanhangig gemaakt bij dagvaarding van 18.11.2015, zodat art. 1051, derde lid Ger.W. zoals ingevoegd bij voornoemde wet temporeel niet van toepassing is.

Het hoger beroep van D. B. tegen KDT en tegen Axa is dus tijdig.

Het hof merkt evenwel op dat hoewel Axa in die akte van hoger beroep als geïntimeerde benoemd wordt, niets van die partij wordt gevorderd, en dat D. B. in dat verzoekschrift van 14.9.2018 niet opkomt tegen de beslissing van de eerste rechter waarbij D. B. veroordeeld werd tot betaling aan AXA van het bedrag van 18.673,87 EUR ter vergoeding van de ladingschade, te verhogen met de wettelijke intrestvoet voorzien in art. 27.1 CMR vanaf 28.1.2014. In het verzoekschrift werd zelfs uitdrukkelijk de bevestiging van het bestreden vonnis voor het overige gevorderd, wat als een uitdrukkelijke berusting in die beslissing zou kunnen worden aangemerkt, en minstens een impliciete berusting inhoudt.

Vervolgens dient de toelaatbaarheid van het op 14.9.2018 door D. B. tegen KDT ingestelde hoofdberoep te worden beoordeeld.

Dit hoger beroep is tijdig en de akte waarbij dit hoger beroep werd ingesteld is regelmatig naar de vorm. Waar de rechtstreekse vordering en de vordering in vrijwaring van D. B. tegen KDT door de eerste rechter ongegrond werden verklaard en er opnieuw recht doend de toewijzing van beoogd wordt, spreekt de toelaatbaarheid van het hoger beroep voor zich.

23.

In de zaak 2018/AR/1342 werd door D. B. incidenteel hoger beroep ingesteld tegen de in die zaak betrokken wederpartijen (CLdN en RIMG), zulks met hetzelfde oogmerk als hoger omschreven.

Dit incidenteel hoger beroep werd reeds in eerste conclusie geformuleerd, en dus ingesteld in overeenstemming met art. 1054, lid 2 Ger.W. zoals ingevoegd bij art. 43, 2° wet 25.5.2018 dat bij gebrek aan afwijkende bepaling m.b.t. de inwerkingtreding van toepassing is op incidentele hoger beroepen tegen vonnissen gewezen sedert 9.6.2018.

Deze incidentele hoger beroepen zijn toelaatbaar.

24.

Het incidenteel hoger beroep vanwege KDT, dat in hoofddorde betrekking heeft (1) op de beslissingen van de eerste rechter inzake de internationale bevoegdheid/ rechtsmacht m.b.t. alle vorderingen tegen KDT, en (2) op de beslissing van de eerste rechter dat de eis in vrijwaring van DBS tegen KDT niet verjaard is, werd eveneens tijdig in eerste conclusie ingesteld. Het is eveneens toelaatbaar.

25.

RIMG en AXA concluderen in beide zaken identiek.

In elk van beide zaken werd een conclusie neergelegd met een impliciet incidenteel hoger beroep dat reeds in eerste conclusie werd geformuleerd.

Dit impliciet incidenteel hoger beroep dat ertoe strekt dat de eisen tegen hen onontvankelijk zouden worden verklaard, dat hun eisen tegen KDT zouden worden toegewezen en dat de door henzelf in ondergeschikte orde geformuleerde tusseneisen zouden worden toegewezen, is eveneens toelaatbaar.

Het hof wijst er in dit kader opnieuw op dat de beslissing van de eerste rechter om D. B. te veroordelen tot betaling aan Axa van 18.673,87 EUR vermeerderd met de rente sedert 28.1.2014, aan de rentevoet voorzien in art. 27.1 CMR, niet door D. B. werd bestreden.

TOELAATBAARHEID TUSSENKOMST CATLIN

26.

Op 4.10.2018 werd door C. Insurance Company Ltd een vordering tot vrijwillige tussenkomst neergelegd in de procedure met rolnummer 2018/AR/1764.

Tussenkomst tot het verkrijgen van een veroordeling kan niet voor de eerste maal plaatsvinden in hoger beroep (art. 812 Ger.W.). Zij maakt evenwel geen aanspraak op een veroordeling, doch ondersteunt louter de argumentatie vanwege haar verzekerde.

Deze tussenkomst, daartoe beperkt, is toelaatbaar.

INTERNATIONALE BEVOEGDHEID

27.

Het sinister dat tot het geschil geleid heeft, heeft geen enkele band met België, maar in de algemene bepalingen en vervoer voorwaarden van CLdN zou een forumbeding ten gunste van de Belgische rechtbanken zijn opgenomen, evenals een rechtskeuzebeding ten gunste van het Belgische recht.

Hoewel de tegenwerpbaarheid van die voorwaarden formeel wordt betwist en wordt opgeworpen dat die voorwaarden pas voor het eerst in de loop van de procedure werden

kenbaar gemaakt, zou uiteindelijk tussen CLdN, D. B. en RIMG zijn afgesproken de bevoegdheid van de Antwerpse rechtbank te aanvaarden, waarvan akte.

28.

KDT, daarin gesteund door haar verzekeraar C. Insurance Company Ltd, betwist echter formeel de internationale bevoegdheid/rechtsmacht van de Belgische rechtbanken m.b.t. alle tegen KDT gerichte vorderingen.

29.

De rechtstreekse vordering van RIMG tegen KDT strekt alleszins tot de vergoeding van de ladingschade ontstaan tijdens het CMR-vervoer. Het vervoer waarmee KDT door D. B. gelast was, betrof blijkens de overtuigingsstukken een ondervervoer over de weg voor het gehele wegtransport van Edenderry in Ierland naar Rheda-Wiedenbrück in Duitsland. Het vervoer zou verlopen via Nederland en heeft geen enkele band met België.

Overeenkomstig art. 31.1 CMR kon de vordering aanhangig gemaakt worden voor de rechtbanken van Duitsland of van de Ierse republiek of bij de rechtbanken van die verdragsstaat die bij overeenkomst tussen de partijen zou zijn overeengekomen. Met KDT werd echter geen enkele bevoegdheidsovereenkomst gesloten. Bij toepassing van art. 31.1 CMR kon zij dus – zelfs indien zij als opvolgend vervoerder in de zin van art. 34 e.v. CMR had kunnen worden gekwalificeerd – voor geen andere rechtbank worden gedaagd dan voor de gerechten van het land op het grondgebied waarvan zij haar gewone verblijfplaats, hoofdzetel of het filiaal of agentschap had, door bemiddeling waarvan de vervoerovereenkomst was gesloten, of op de plaats van inontvangstneming der goederen of de plaats bestemd voor de aflevering der goederen. De bevoegdheidsregeling van art. 31.1 CMR geldt evenzeer ten gunste van de ondervervoerder, ook wanneer deze als opvolgend vervoerder in de zin van art. 34 e.v. CMR zou kunnen worden gekwalificeerd.

Art. 31.1 CMR is duidelijk: de rechtsgedingen kunnen voor geen andere gerechten worden gebracht. Nu KDT nooit betrokken werd bij een bevoegdheidsovereenkomst ten gunste van de Belgische rechtbanken, kan zulk een overeenkomst haar geenszins het recht ontnemen om berecht te worden voor de rechtbanken opgesomd in art. 31.1 CMR.

30.

Verder stelt RIMG een rechtstreekse eis in tegen KDT tot vergoeding van de schade aan de vrachtwagen en aan de ferry.

In zoverre die eis gegrond zou kunnen worden op het CMR-Verdrag, geldt hetzelfde als overwogen onder randnr. 29 en zijn de Belgische rechtbanken internationaal niet bevoegd.

Er werd ook geen bevoegdheidsovereenkomst met KDT gesloten, en zowel wanneer KDT op contractuele grondslag, die er kennelijk niet is bij gebrek aan contractuele relatie tussen RIMG en KDT, als op buitencontractuele grondslag door RIMG zou zijn aangesproken, is er

geen enkele aanknoping met het Rijk, en daarmee ook geen enkele grondslag om de Belgische rechtbanken als bevoegd aan te merken. De internationale bevoegdheid van de Belgische gerechten m.b.t. die vorderingen kan noch gesteund worden op art. 4.1 Verordening nr. 1215/2012, noch op art. 7.1, noch op art. 7.2, noch op art. 30, nu niet voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden van art. 30.3.

31.

Verder stelt RIMG een vordering in vrijwaring tegen KDT voor het geval zij veroordeeld zou worden om de schade aan de ferry te vergoeden. RIMG, die zelf beweert geen enkele rechtsband met CLdN te hebben en niet door dier algemene voorwaarden gebonden te kunnen zijn, heeft zich akkoord verklaard met de bevoegdheid van de Belgische rechtbanken, terwijl het sinister en het vervoer niet de minste band met België heeft.

Geen enkele partij heeft zetel in België, het was niet de plaats waar het schadegeval zich heeft voorgedaan, niet de plaats van ook maar een deel van het zeetraject, niet het land onder wiens vlag het schip voer, niet het land van de rederij dat het schip uitbaatte, niet de plaats van inontvangstname van de goederen, niet de plaats van levering, niet de plaats van ook maar een deel van het voorziene wegvervoer, ...

De vordering in vrijwaring tegen KDT ingesteld voor dat forum dat niet de geringste band heeft met het schadegeval, het wegvervoer, het zeevervoer of met de woonplaats of zetel van ook maar één van de procespartijen, impliceert kennelijk de wil om KDT te onttrekken aan de bevoegdheid van de rechter die bevoegd zou zijn in deze zaak.

Als deze ondergeschikte vordering aan bod zou komen, zou KDT zich terecht op de bescherming van art. 8.2 in fine Verordening nr. 1215/2012 kunnen beroepen en aanspraak kunnen maken op berechting door een rechter die normaal wel bevoegd zou zijn voor berechting van die eis van RIMG tegen KDT.

TOEPASSELIJK RECHT EN RECHTSGROND

32.

CLdN vordert dat opnieuw rechtdoend haar oorspronkelijke vordering tegen D. B. en RIMG tot vergoeding van de schade aan het schip zou worden toegekend.

Terwijl CLdN beweert dat deze partijen gebonden zijn door haar algemene vervoersvoorwaarden, die in art. 23 a voorzien in een rechtskeuzebeding waarbij de toepasselijkheid van het Belgisch recht werd vooropgesteld, betwisten D. B. en RIMG formeel dat zij door deze voorwaarden gebonden zouden zijn.

RIMG betwist zelfs formeel iedere contractuele band met CLdN, en D. B. wijst er met verwijzing naar haar stukken nrs. 4.a en 4.b op dat zij bij de boeking van het zeevervoer geen enkele melding ontving m.b.t. de toepasselijkheid van de thans door CLdN ingeroepen

voorwaarden waarvan zij voor het eerst in de loop van de procedure kennis zou hebben genomen.

Het hof stelt vast dat naar aanleiding van de boeking van de overzetboot een '*non negotiable receipt note ferry service*' (niet verhandelbare ontvangstnota overzetsdienst) werd uitgereikt op 26.1.2014. Op die nota werd D. B. vermeld als afzender/ opdrachtgever, en verder werd op die nota bepaald dat de goederen werden ontvangen, vervoerd en bewaard volgens de op de achterzijde afgedrukte voorwaarden van de vennootschap, zodat het hof het afdoende bewezen acht dat de door CLdN als stuk nr. 2 voorgebrachte algemene voorwaarden van toepassing zijn op de contractuele relatie tussen CLdN en D. B. die dus voor wat de vordering tot vergoeding van de schade aan het schip betreft, beheerst wordt door het Belgische recht.

Partijen lichten echter niet toe welk recht van toepassing is in de rechtsverhouding tussen RIMG en CLdN, en het is het hof niet duidelijk volgens welk toepasselijk recht en op basis van welke rechtsgrond die dat toepasselijk recht haar biedt, CLdN meent haar eis tot vergoeding van de schade aan de ferry tegen RIMG te kunnen instellen. Er lijkt in de relatie tussen die twee partijen alleszins geen sprake te zijn van een rechtskeuze in de zin van art. 3 Verordening nr. 593/2008 van 17.6.2008 ('Rome I-Verordening').

Het hof wenst het standpunt van partijen hierover te vernemen, en het nodigt partijen die een vreemd recht op die rechtsverhouding toepasselijk zouden achten uit om ook standpunt in te nemen over de inhoud van het door hen toepasselijk geachte vreemde recht.

33.

Verder is het het hof niet duidelijk welk recht partijen van toepassing achten op de vorderingen van D. B. tegen RIMG, en van RIMG tegen D. B., tot vergoeding van de schade aan het schip, dan wel tot vrijwaring van D. B. , respectievelijk RIMG voor een veroordeling die de respectieve andere partij ter zake zou oplopen, laat staan op welke rechtsgrond die vorderingen gesteund zijn, te meer daar die aanspraken niet op het CMR-aansprakelijkheidsregime gesteund lijken te zijn.

34.

Verder is het het hof niet duidelijk op welke rechtsgrond D. B. zich steunt om CLdN aan te spreken tot vergoeding van de ladingschade, dan wel tot vrijwaring voor wat de ladingschade betreft.

IMPLICATIES BEPERKT HOGER BEROEP DERRY BROS

35.

Het hof verzoekt D. B. verder toe te lichten hoe zij haar minstens impliciete berusting in haar veroordeling tot betaling van 18.673,87 EUR, vermeerderd met de aanleve, aan Axa in overeenstemming brengt met haar hoger beroep tegen haar veroordeling tot betaling van 15.000,- EUR in hoofdsom aan RIMG, terwijl het twee onderdelen van dezelfde ladingschade op basis van dezelfde rechtsgrond betreft, en het verzoekt D. B. bovendien mee te delen of zij dit bedrag van 18.673,87 EUR, vermeerderd met de aanleve intussen aan Axa betaald heeft.

Partijen worden verzocht standpunt in te nemen over de implicaties van de voornoemde berusting, en Axa wordt verzocht te verduidelijken waarom zij de vordering die reeds definitief werd ingewilligd thans lijkt te hernemen.

Beslissing

HET HOF beslist op tegenspraak.

De zaken met rolnummers 2018/AR/1342 en 2018/AR/1764 worden samengevoegd.

Het hoofdberoep van de vennootschap naar vreemd recht CLdN RO-RO SA in de zaak 2018/AR/1342 wordt toelaatbaar verklaard.

Het hoofdberoep van de vennootschap naar vreemd recht D. B. in de zaak 2018/AR/1764 wordt ontoelaatbaar verklaard in zoverre het gericht is tegen de vennootschap naar vreemd recht CLdN RO-RO SA en de vennootschap naar vreemd recht R. I. M. Group, en toelaatbaar in zoverre het gericht is tegen de vennootschap naar vreemd recht K. D. Transport Ltd.

Het incidenteel hoger beroep van de vennootschap naar vreemd recht D. B. in de zaak 2018/AR/1342 tegen de vennootschap naar vreemd recht CLdN RO-RO SA en de vennootschap naar vreemd recht R. I. M. Group wordt toelaatbaar verklaard.

Het hof stelt vast dat het hoofdberoep van de vennootschap naar vreemd recht D. B. in de zaak 2018/AR/1764 niet strekt tot hervorming van het bestreden vonnis in zoverre de vennootschap naar vreemd recht D. B. veroordeeld werd tot betaling aan de vennootschap naar vreemd recht Axa Insurance Ltd van het bedrag van 18.673,87 EUR ter vergoeding van de ladingschade, te verhogen met de wettelijke intrestvoet voorzien in art. 27.1 CMR vanaf 28.1.2014, en dat gelet op het verzoek tot “bevestiging van het bestreden vonnis voor het overige” berust werd in die beslissing.

Het incidenteel hoger beroep vanwege de vennootschap naar vreemd recht K. D. Transport Ltd wordt toelaatbaar verklaard.

Het impliciet incidenteel hoger beroep vanwege de vennootschap naar vreemd recht R. I. M. Group en de vennootschap naar vreemd recht Axa Insurance Ltd dat ertoe strekt dat de

eisen tegen hen onontvankelijk zouden worden verklaard, dat hun eisen tegen de vennootschap naar vreemd recht K. D. Transport Ltd zouden worden toegewezen en dat de door henzelf in ondergeschikte orde geformuleerde tusseneisen zouden worden toegewezen, wordt toelaatbaar verklaard.

De vordering in vrijwillige tussenkomst vanwege de vennootschap naar vreemd recht C. Insurance Company (UK) Ltd wordt toelaatbaar verklaard.

Het incidenteel hoger beroep van de vennootschap naar vreemd recht K. D. Transport Ltd wordt als volgt gegrond verklaard.

Opnieuw rechtdoend, stelt het hof vast dat de Belgische rechtbanken en hoven niet internationaal bevoegd zijn / geen rechtsmacht hebben om te oordelen over de vorderingen tegen de vennootschap naar vreemd recht K. D. Transport Ltd.

Alvorens verder recht te doen, wordt de heropening van het debat bevolen om partijen toe te laten standpunt in te nemen over hetgeen overwogen werd onder de randnr. 31 – 34 van dit tussenarrest.

Verzoekt partijen volgende conclusietermijnen in acht te willen nemen:

- CLdN RO-RO SA uiterlijk 31 maart 2020
- D. B. Shipping Ltd. uiterlijk 30 april 2020
- R. I. M. G. en Axa Insurance Ltd. uiterlijk 29 mei 2020
- CLdN RO-RO SA uiterlijk 31 juni 2020
- D. B. Shipping Ltd. uiterlijk 30 juli 2020
- R. I. M. Group en Axa Insurance Ltd. uiterlijk 31 augustus 2020

Het hof heropent de debatten en stelt de zaak in voortzetting op de zitting van 24 november 2020 om 9.00, zaal F (pleitduur: 120').

De beslissing over de gerechtskosten wordt aangehouden.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 02 maart 2020 door

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier

